

Cena 10 zł.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem
Adres red. Łódź, Wieckowskiego 4-8
Administracja: Łódź, Kilińskiego 49

MOSTY

Wydaje Haszomer Haca'ir w Polsce Wychodzą trzy razy w tygodniu
we wtorki, czwartki i soboty

Rok IV

Łódź, czwartek 24 marca 1949 r.

Nr 36 (306)

NA TALE DZIAŁA

Intryga trwa

Chyba bardzo niewiele ludzi sądziło, że W. Brytania uznając oficjalnie Izrael, zamierza zmienić swój rzeczywisty stosunek do tego Państwa. Jeżeli jednak byli tacy, to rychło rozwinęły się ich złudzenia. Intryga brytyjska przeciw Izraelowi trwa nadal, jak za „najlepszych czasów” wspólnej akresji państw arabskich. Zmieniły się nieco tylko formy.

Okres, gdy na wyspie Rodos prowadzone są rokowania między Izraelem i Transjordanią, rząd brytyjski uznał za najbardziej odpowiedni dla wysyłki wojska i broni do Akaby. Jako pretekstu, użyto rzekomego zagrożenia tego rejonu przez wojska izraelskie. Ten „argument” powtarzany był do chwili, gdy sami obserwatorzy ONZ z osobistym wysłannikiem dr. Bunche'a Paul'em Mund'em na czele, stwierdzili, że „niebezpieczeństwo izraelskie” w rejonie Akaby de facto nie istnieje. Relacje obserwatorów ONZ potwierdziły całkowicie oświadczenia miarodajnych czynników izraelskich o tym, że oddziały żydowskie zajęły obszar, przyznany Izraelowi uchwałą ONZ, nie naruszając przy tym w ani jednym punkcie granicy transjordaniskiej.

Gdy więc zabrakło tego „argumentu”, Foreign Office sięgnął do innej beczki. W czasie debaty w Izbie Gmin, gdy znaleźli się nawet laburzyści, którzy poparli wysłanie wojsk do Akaby, pan Mayhew zakomunikował „rewelację”, oświadczając, że krok ten nastąpił na prośbę rządu transjordaniskiego, powołującego się na traktat z roku 1948. Ten wypowiedzi wiceministra Mayhew był tego rodzaju, że miał narzucić słuchaczom sugestię, jakoby Anglia nie pragnęła tego kroku, lecz została doń zmuszona, chcąc dochować wierności obowiązującemu ją traktatowi.

W ten sposób sprawa byłaby „wyjaśniona”, gdyby nie drobny szczegół, o którym zapomniano w Foreign Office.

Pan Mayhew był mianowicie tak nieroztropny, że zapomnieliśmy uzgodnić z wicepremierem Transjordanii oświadczenie, że „nie zwracał się do rządu brytyjskiego z prośbą o przysłanie posiłków wojskowych do Akaby”. Wypowiedź premiera Transjordanii podana została do wiadomości publicznej nie przez kogo innego, jak... brytyjską Agencję Reutera. Należy więc spodziewać się, że nad Tamiżą nie wąpią w jej autentyczność...

Jeżeli chodzi o stanowisko Izraela w sprawie wojsk angielskich w Akabie, to jest ono jasne. Jeszcze z początku tej nowej intrygi brytyjskiej, rzecznik Armii Izraela oświadczył:

„Głównym celem rozejmu między Egiptem i Izraelem było wycofanie, względnie ograniczenie sił zbrojnych obydwu kontrahentów. Przy rokowaniach obecnych należy zastosować tę zasadę do wojsk, znajdujących się na całym wchodzącym w grę terytorium, nie wyłączając wojsk brytyjskich. Tymczasem zaś Brytyjczycy nadsyłają coraz to nowe posiłki, do czego przyznaje się otwarcie brytyjskie ministerstwo wojny”.

Tak więc rola wojsk angielskich w Akabie nie budzi wątpliwości. Wojska te bynajmniej nie stanowią „zabezpieczenia przed groźbą ze strony Izraela”, lecz wprost przeciwnie same — stanowią groźbę dla pokoju.

Jest to zresztą nie tylko nasze zdanie. Opinię taką wyraził sam dr. Bunche, który oświadczył dostojnie:

„Obecność wojsk brytyjskich w Akabie stanowi pogwałcenie rozejmu palestyńskiego”.

Protest Izraela w Radzie Bezpieczeństwa w związku z wysyłką wojsk brytyjskich do Akaby

LAKE SUCCESS. — Przedstawiciel Izraela złożył w Radzie Bezpieczeństwa oficjalny protest przeciwko obecności brytyjskich oddziałów wojskowych w porcie Akaba. Protest stwierdza, że wyładowanie oddziałów brytyjskich w tym porcie stanowi pogwałcenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa z 29 maja ub. roku oraz może wpłynąć ujemnie na pomyślny wynik

toczących się obecnie rokowań pokojowych między państwem Izrael a Transjordanią.

W protestie Izraela podkreśla się, że decyzja W. Brytanii wysłania posiłków do Akaby odciąża siły Legionu Arabskiego, dając im możliwość działania na innych odcinkach.

Twierdzenia brytyjskie o naruszeniu

Prez. Weizman z wizytą w Negewie

TEL-AWIW, (Kol Israel). — W dniu 21 bm. o godz. 10 rano prezydent Weizman opuścił swoją rezydencję w Rechowot, skąd udał się do osiedla Negba. Członkowie osiedla na którym znać jeszcze ślady niedawnych zniszczeń wojennych, witali uroczystość dostojnego gościa. Wreczyli mu oni pamiątkowy album, zawierający zdjęcia Negby w okresie jej budowy, rozkwitu oraz po okresie walk. Prezydent wyraził uznanie członkom kibucu za ich bohaterką postawę w okresie działań wojennych i obecnie przy odbudowie. Prof. Weizman życzył członkom kibucu owocnej pracy nad odbudową osiedla.

Następnie prezydent przybył do Irak Su

wejdan, skąd udał się do Beer Szewy. Tu powitany został przez dowódcę okręgu wojskowego, oficerów pułków stacjonujących w Negewie oraz szejków beduińskich. Wodzowie zaprzyjaźnionych z Izraelem plemion arabskich wręczyli prezydentowi kosztowną srebrną zbroję. Wyrazili oni wiarę, że Negew w rękach żydowskich rozwijać się będzie z korzyścią dla obu narodów. W odpowiedzi prezydent zapewnił, że państwo Izrael troszczyć się będzie o wszystkich swych obywateli. Jeden z szejków wręczył prezydentowi Koran w kosztownej oprawie.

Tego samego dnia wieczorem prezydent powrócił do Rechowot.

Obrady parlamentu Izraela

TEL-AWIW, (Kol Israel). — W dniu 21 bm. Zgromadzenie Ustawodawcze obradowało nad wnioskiem min. Kapłana w sprawie ustanowienia urzędu kontroli nad gospodarką państwową oraz nad składem personalnym stałych komisji parlamentu. Referując swój wniosek min. Kapłan stwierdził, że Izrael winien utworzyć urząd kontroli nad gospodarką państwową, wzorując się na państwach demokratycznych. Kierownik tego urzędu byłby odpowiedzialny przed parlamentem. Jego kadencja trwałaby cztery lata.

Do kompetencji urzędu kontroli należałoby nadzorowanie urzędów państwowych, samorządów i majątków państwowych. Miałby on kierować akcją oszczędnościową oraz kontrolować dochody i rozchody Państwa.

Kierownik urzędu kontroli winien być członkiem parlamentu i nie może pracować w żadnej z komisji parlamentarnych.

W czasie dyskusji nad wnioskiem min. Kapłana, przewodniczący parlamentu zażądał odroczenia debaty i przejścia do następnego punktu porządku dziennego, tj. do wyznaczenia składu poszczególnych komisji parlamentarnych. W związku z tym wywiązała się dyskusja na temat, czy rząd ma prawo wyznaczania porządku dziennego obrad parlamentarnych. Przedstawiciel Mapam zażądał, aby utworzono specjalną komisję, która wyznaczyłaby porządek dzienny obrad parlamentu. Wniosek nie został uchwalony.

Obrady parlamentu trwają nadal.

Kwestia mieszkaniowa w Izraelu

TEL-AWIW (Obsł. wł.). Przewodniczący Towarzystwa Budowlanego „Amidar” oświadczył przedstawicielom prasy, że został opracowany plan wybudowania 40 tysięcy jednostek mieszkalnych dla nowych imigrantów. Realizacja planu winna nastąpić do końca 1950 r.

Każda jednostka będzie się składała z pokoju i małej kuchni wraz ze wszystkimi niezbędnymi wygodami.

Wykonanie planu będzie wymagało inwestycji 35 milionów funtów izraelskich. Większą część kapitału Towarzystwo otrzyma z funduszy „Daniny Narodowej” zebranych w USA. Będą również poczynione starania, by żydostwo amerykańskie wykupiło większość akcji Towarzystwa, co umożliwiłoby udzielenie imigrantom, którzy pragną na własną rękę wybudować sobie mieszkania, pożyczek długoterminowych w wysokości 500 funtów.

Ponadto Towarzystwo podjęło kroki celem zakupu w Szwecji 600 domków fińskich, składających się ogółem z 2.400 izb.

Wiadomość o powyższej wypowiedzi dr. Bunche'a podana została do wiadomości przez źródła, ciesząc się w Londynie nie mniejszym zaufaniem, niż agencja Reutera — przez Departament Stanu USA.

Jak widać, kłamstwo angielskie ma jeszcze gólnie krótkie nogi.

(hesper)

Koszt jednego domku (4 mieszkania) wraz z przywozem i zmontowaniem na miejscu wyniesie 1.400 funtów.

FIRMA AMERYKAŃSKA PODEJMUJE SIĘ BUDOWY 5.000 DOMKÓW W IZRAELU

NOWY JORK (obsł. wł.). Tutejsze przedsiębiorstwo budowlane A. Levitt podjęło się budowy 5.000 domków „typu ogrodowego” w Izraelu.

Jak się dowiadujemy, rząd Izraela przeznaczył na ten cel bezpłatne parcele. Koszt budowy takiego domku, składającego się z czterech pokoi i kuchni „amerykańskiej”, wyniesie w przybliżeniu 4 tysiące dolarów, spłacanych w ciągu 25 lat.

Rozbudowa Tel-Awiwu

TEL — AWIW (Kol Israel) Ministerstwo Skarbu Izraela przyznało Zarządowi Miejskiemu Tel — Awiwu subwencję w wysokości 10.000 funtów. Kwota ta zostanie wykorzystana na przeprowadzenie robót publicznych na terenie miasta. Subwencja jest zwrotna.

Mieszkańcy dzielnic przyłączonych do Tel — Awiwu uzyskali ostatnio prawo głosu w wyborach do Rady Miejskiej Tel — Awiwu. Ustawa dotyczy osób zamieszkujących te dzielnice co najmniej od 12 miesięcy. W dzielnicach tych zamieszkuje ponad 40 tysięcy ludzi.

DELEGACJA CKŻWP W MINISTERSTWIE OŚWIATY

WARSZAWA (ŻAP). — W związku ze zbliżającą się rocznicą Powstania Getta Warszawskiego delegacja Centralnego Komitetu Żydowskiego w Polsce w osobach S. Fiszgrunda i S. Grajka została przyjęta w Ministerstwie Oświaty przez wiceministra dr. H. Jabłońskiego.

Delegacja CKŻWP złożyła informacje w sprawie przygotowań do uroczystości ku czci bojowników getta warszawskiego.

Wiceminister Jabłoński oświadczył delegacji, że Ministerstwo Oświaty wyda odpowiednie zarządzenie, by we wszystkich szkołach i uczelniach przeprowadzono pogadanki i referaty na temat bohaterstwa Powstania w Getcie Warszawskim.

Ponieważ w dniu 19 kwietnia (data wybuchu Powstania) przypada święto wielkanocne, pogadanki w szkołach odbędą się w dniach 20—23 kwietnia b. r.

granic Transjordanii przez Armię Izraela są bezsensowne. Izrael nie żywi żadnych agresywnych zamiarów wobec Transjordanii. Potwierdza to zresztą deklaracja, opublikowana przez rząd w Rawat Amon.

Przedstawiciel Izraela stwierdził, że rząd jego składając skargę w Radzie Bezpieczeństwa nie żąda jednak dotychczas zastosowania sankcji wobec W. Brytanii.

LONDYN. — „Daily Telegraph” donosi, że w rejonie portu Akaba powstaje specjalny ośrodek obserwacyjny ONZ, podległy kwaterze głównej ONZ w Haifie.

BRITYJSKIE PLANY MILITARNE NA BLISKIM WSCHODZIE

MOSKWA. — Agencja Tass donosi z Kairu, że w strefie Kanalu Sueskiego przebywał przez szereg dni szef brytyjskiego sztabu generalnego — marszałek Slim. Przeprowadził on szereg tajnych rozmów w wyższym oficerami angielskimi. Według doniesień prasy egipskiej, Wielka Brytania zamierza zwiększyć liczebność swych wojsk w Kanale Sueskim i Akabie do 100.000 żołnierzy. Rejon Faida ma się stać główną brytyjską bazą wojskową na Bliskim Wschodzie.

Slim złożył wizytę królowi Farukowi oraz konferował z kilkoma ministrami egipskimi. W kołach politycznych Kairu przewidują się, że wkrótce Wielka Brytania i Egipt wznowią rokowania w sprawie rewizji układu pomiędzy tymi państwami, zawartego w roku 1936.

Minister Bevin miał przesłać rządowi egipskiemu specjalne pismo, w którym proponuje przyłączenie się Egiptu do t. zw. „Sojuszu obronnego krajów wschodniej części Morza Śródziemnego”.

A. GROMYKO WPISANY DO ZŁOTEJ KSIĘGI KEREN KAJEMET.

JEROZOLIMA (Obsł. wł.). W związku z mianowaniem Andrzeja Gromyko pierwszym zastępcą ministra spraw zagranicznych ZSRR, grupa działaczy społecznych w Jerozolimie postarowała wpisać go do Złotej Księgi Żydowskiego Funduszu Narodowego.

Akt ten jest dowodem uznania za ważną rolę, jaką dyplomata radziecki odegrał przy powzięciu historycznej uchwały ONZ o utworzeniu państwa Izrael oraz za głębokie zrozumienie, jakie wykazał dla kwestii żydowskiej i tragedii narodu żydowskiego.

SPRAWA PRZYJĘCIA IZRAELA DO ONZ

LAKE SUCCESS (ITA). Zalecenie Rady Bezpieczeństwa w sprawie przyjęcia Izraela do Organizacji Narodów Zjednoczonych zostało przekazane przewodniczącemu Generalnego Zgromadzenia ONZ, dr. Ewatowi. Sprawa ta będzie rozpatrzona na sesji Zgromadzenia, która odbędzie się w przyszłym miesiącu w Flushing Meadows.

IRAK WYSTĄPI Z LIGI ARABSKIEJ?

TEL-AWIW (Kol Israel). Na dzień przed rozpoczęciem w Kairze obrad komitetu Ligi Arabskiej odwołany został stamtąd do swojej stolicy poseł Iraku. W ten sposób Irak nie był reprezentowany w konferencji Ligi Arabskiej.

Prasa egipska komentując to postępowanie stwierdza, że Irak zamierza zrezygnować z dalszego uczestnictwa w Lidze. Sekretarz Ligi Arabskiej Azzam Pasha podkreślił, że rząd iracki nie uważał nawet za stosowne usprawiedliwić swego postępowania.

SUKCES SPORTOWCÓW IZRAELSKICH

TEL-AWIW (Kol Israel). W dniu 19 bm. wieczorem rozegrany został na stadionie w Tel-Awiwie mecz siatkówki pomiędzy reprezentacją Tel-Awiwu, a reprezentacją armii amerykańskiej. Mecz zakończył się zwycięstwem reprezentacji Tel-Awiwu w stosunku 97:38.

Meczowi przyglądali się m. in. prezydent miasta Tel-Awiwu Izrael Rokach oraz ambasador USA w Izraelu prof. Mac. Donald.

Krajowa Narada Oszczędnościowa w Warszawie

Gospodarka państwowa zaoszczędzi w r. b. 115 miliardów zł

W poniedziałek 21 bm. Ogólnokrajowa Narada Oszczędnościowa kontynuowała dyskusję od wczesnych godzin rannych. Przewodniczył minister skarbu — Konstanty Dąbrowski.

Pierwszy zabral głos przedstawiciel przemysłu konserwowego, inż. Zylinski, omawiając osiągnięcia oszczędnościowe w tej gałęzi przemysłu.

Wielokrotnie oklaskiwano przemówienie następnego uczestnika dyskusji. Był nim młody chłop, Jan Sedek, ze wsi Wilczków, pow. Środa Śląska, woj. Dolno-Sląskie, który zaapelował do robotników aby produkowali więcej traktorów.

Następnie przemawiał maszynista kolejowy — przodownik pracy Paweł Kocot, który melduje, że na zebraniach kolejarzy w dniach 15 i 16 bm. przyjęto rezolucję w sprawie planu oszczędnościowego. Kolejarze poznali, dzięki swemu obywatelskiemu stosunkowi do pracy, wysunęli się na czoło kolejarzy polskich, a obecnie pragną jeszcze wzmoczyć wysiłki, by wykonać plan trzyletni na 30 września br. Zapowiedź tę uczestnicy narady nagradzają długotrwałą owacją.

Po przerwie obławowej Naradzie przewodniczył min. Jędrzychowski.

W dyskusji zabiera głos cały szereg mówców po czym — powitany niejednokrotnie burzą oklasków głos zabiera przewodniczący Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów — min. Hilary Minc.

Przedstawia on potrzeby naszej, gwałtownie rosnącej gospodarki. Woła ona: „daj więcej stali, daj więcej mieszkani, daj więcej butów, daj więcej mięsa!“. Nigdy jeszcze tak szybko nie rosła gospodarka polska jak w Polsce Ludowej.

Jasne, krótkie stwierdzenie, że celem całego planu oszczędnościowego jest po prostu zaoszczędzenie pracy ludzkiej — spotyka się z głębokim zrozumieniem słuchaczy.

Nowa burza oklasków zrywa się, gdy mówca wskazuje, że marnotrawstwo, — brak dyscypliny — to sprawa narodu. Kto marnotrawi czas — ten odbiera wszystkim nie tylko domy, fabryki i szkoły, ale i codzienny chleb.

Gdy mówca przechodzi do zagadnienia postępu technicznego, panuje pełna napięcia cisza, w której padają słowa, obrazujące trudne warunki nauki i techniki w czasach sanacji i straty, jakie poniosła nauka i technika w czasie okupacji.

Aby to nadrobić, nie wystarczy bazy materialnej, trzeba wielkiej wiary w siły własnej nauki i własnego narodu — stwierdza minister Minc, wśród oklasków całej sali. Ogólna owacja towarzyszy krótkiemu zarysowi dynamicznego rozwoju nauki i techniki w Związku Radzieckim. Dostępnym dla wszystkich jest stosunku do krajów kapitalistycznych — oświadcza tu twarde minister Minc wśród burzy oklasków.

Po końcowych słowach mówcy, który

stwierdza, iż jeśli potrafimy uświadomić masę, że droga planowej oszczędności to droga do socjalizmu — mnożyć się będą szeregi przodowników nowego typu — mistrzów oszczędności, zniknąć będą bólaczki życia i dźwięać się będzie w górę gmach Socjalistycznej Polski! — długo nie milknące owacje i okrzyki: — „Niech żyje“.

Po przemówieniu ministra Hilarego Mincę, przewodniczący KCZZ, Edward Ochab, odczytuje telegram — zobowiązanie załogi huty „Półkój“. Następnie zabiera głos poseł Blinowski i odczytuje projekt rezolucji Krajowej Narady Gospodarczej.

Oszczędność w zakresie inwestycji

Podajemy w skrócie przemówienie, wygłoszone przez ministra Jędrzychowskiego na Krajowej Naradzie Oszczędnościowej.

SZUKAJMY INWESTYCJI

Z roku na rok wzrasta wysokość pieniężnych nakładów inwestycyjnych. Plan inwestycyjny na rok 1949 wynosi 309 miliardów złotych, co oznacza wzrost o przeszło 30 proc. w porównaniu z rokiem 1948. Ten wzrost nakładów inwestycyjnych i podniesienie ich udziału w dochodzie narodowym jest jednym z czynników przewagi naszego ustroju nad ustrojem kapitalistycznym.

Nie wystarczy jednak tylko dużo wydawać na inwestycje, trzeba jeszcze wydawać umiejętnie, oszczędnie, celowo.

Inwestycje, które rozciągają się na lata, zamrażają środki społeczeństwa, które mogłyby tymczasem z korzyścią być zastosowane w innych działach gospodarki i przy innych inwestycjach. Inwestycje zrealizowane w krótkim terminie zwracają się społeczeństwu szybciej, pozwalają łatwiej zgromadzić środki, potrzebne do dalszego rozwoju sił wytwórczych, wzrostu dobrobytu mas pracujących.

SZYBKO I TANIO

Pomiędzy zadaniem szybkiego budowania i taniego budowania nie ma żadnych sprzeczności. Przeciwnie, zadania te wiążą się ze sobą nierozdzielnie. Budować tanio, to znaczy prawidłowo organizować proces inwestycyjny, a tym samym skrócić terminy budowania.

Musimy wzorować się na Związku Radzieckim, który stosuje nowe, nieznanne w krajach kapitalistycznych metody przyspieszonego budownictwa, osiągając jednocześnie znaczne potanie kosztów budownictwa i wzrost wydajności pracy o ok. 80 proc. w porównaniu z dotychczasowymi metodami budownictwa.

PRACUJEMY PO STAREMU

Jak przedstawia się stan rzeczy u nas? Trzeba powiedzieć, że na ogół budujemy powoli, w sposób przewlekły i drogo. Posługujemy się jeszcze na ogół starymi, zacofanymi metodami rzemieślniczymi, odziedziczonymi po kapitalistycznym budownictwie.

Poszczególne przykłady szybkiego budownictwa świadczą jednak o rodzącym się u nas

Rezolucja wskazując liczne niewyżyskane jeszcze rezerwy gospodarcze, wzywa cały kraj do walki o przedterminowe wykonanie planu i o realizację zadań oszczędnościowych na r. 1949. Długotrwałe oklaskami przyjmują uczestnicy Narady rezolucję.

Przewodniczący KCZZ Edward Ochab zgłasza w imieniu prezydium projekt depeszy do Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta. Po wysłuchaniu w skupieniu tekstu depeszy — Zebrani gorącymi, długimi oklaskami manifestują swe uczucia dla Głowy Państwa.

Przewodniczący życzy wszystkim obecnym na Naradzie sukcesów w codziennej pracy, dla dobra mas pracujących i zamyka obrady.

Rozbrzmiewa bojowa pieśń proletariatu „Mie dynarodówka“.

zrozumieniu dla znaczenia walki o terminy i walki o koszty. Przykłady te zarazem potwierdzają doświadczenie Związku Radzieckiego i wskazują naocześnie, jakie rezerwy oszczędności kryją się w skróceniu terminów prac inwestycyjnych.

We wszystkich stadiach procesu inwestycyjnego, począwszy od planowania i programowania poprzez projektowanie i zatwierdzenie projektów i kosztorysów, a kończąc na bezpośrednim wykonawstwie tkwią ogromne możliwości oszczędności, zmniejszenia kosztów inwestycji, zwiększenia efektywności inwestycji, skrócenia terminów prac inwestycyjnych.

Dewizą przyszłych inwestycji winno być: dobrze projektować, dokładnie sprawdzić projekt a potem prędko i tanio budować.

MECHANIZACJA BUDOWNICTWA

Podstawowym sposobem osiągnięcia oszczędności żywej pracy ludzkiej w gospodarce przed budowlaną jest mechanizacja pracy. Mechanizacja naszego budownictwa jest na ogół niedostateczna. Według szacunku stopień mechanizacji budownictwa wynosi u nas zaledwie blisko 20 proc., podczas gdy w Związku Radzieckim — około 80 proc. Tym bardziej jest ważne prawidłowe wykorzystanie istniejącego sprzętu, jego racjonalny i równomierny podział pomiędzy poszczególne przedsiębiorstwa stosownie do ich zadań produkcyjnych, likwidacja wszelkich przestojów zdolnych do użytku maszyn.

WALKA Z BIUROKRACJĄ

Konieczna jest codzienna systematyczna walka z przeroskami biurokratycznymi, z nadmierną ilością pracowników nieprodukcyjnych.

Przykładem biurokratycznego przerosku może być dotychczasowa zawila procedura rozrachunkowo — techniczna. Uproszczenie tej procedury, jak również zwolnienie dużej części inżynierów od prac biurowo — administracyjnych — winno doprowadzić do potania kosztów budowy i zwolnić pewną ilość wysoko kwalifikowanych sił technicznych do bezpośredniego wykonawstwa i prac projektowych.

Przy pomocy zastosowania tych wszystkich metod będziemy mogli niewątpliwie nie tylko wykonać zadania oszczędnościowe, które w planie na rok 1949 wynoszą 19 miliardów złotych, ale z pewnością będziemy mogli te zadania przekroczyć.

zawierający zimną, słodką wodę. Prócz tych budynków ujrzyś w okolicy kilka szałasów. Oto cała Rasz Rasz.

Dokładnie naprzeciw tej wsi, po drugiej stronie zatoki widzimy Akabę, należącą do Transjordanii.

Jedziemy wzdłuż wybrzeża, na południe od Rasz Rasz. Docieramy do granicy egipskiej. Granicę symbolizuje betonowy słup, umieszczony na piaszczystym wzgórzu.

Z dala widzimy odcinek wybrzeża, należący do Arabii Saudyjskiej. Prócz Um Rasz Rasz i Akaby nie napotkasz tu żadnych posterunków ani jakichkolwiek skupisk ludzkich — zarówno na terenie izraelskim, jak i transjordańskim zatoki.

Piaszczysta droga, wiodąca z Egiptu do Transjordanii, przechodzi tuż obok posterunku Um Rasz Rasz, między budynkiem policji a brzegiem morskim.

W 24 godziny po zajęciu wybrzeża odbyła się defilada wojskowa ku uczczeniu „Dnia Hagany“. Święto to uzyskało tu nową treść.

Zmęczeni lecz uszczęśliwieni, zgromadzi li się żołnierze jednostek izraelskich na placu przed posterunkiem policji. Część z nich zasiadała w swych pojazdach mechanicznych, reszta ustawiła się w szeregi dokoła masztu, który zdołano w między czasie naprawić. Na rozkaz dowódcy oficerowie uszeregowali swe jednostki do przeglądu. Defiladę przyjmowali wyżsi oficerowie armii, którzy przybyli w tym celu na miejsce.

Jeden z oficerów wygłosił następujące przemówienie:

„Dzień dzisiejszy — dzień Hagany — symbolizuje tę drogę, jaką przeszła samobrona żydowska od organizacji podziem-

Apel Huty „Kościszko“

W dalszym ciągu dyskusji w pierwszym dniu Krajowej Narady Oszczędnościowej ob. Lomżyk, przedstawiciel Rady Zakładowej Huty „Kościszko“ odczytuje, przerywane co chwila burzliwymi oklaskami zobowiązania załogi przedterminowego wykonania planu produkcji oraz przeprowadzenia powszechnej akcji oszczędnościowej.

Po uchwale Rady Ministrów o planie oszczędnościowym organizacja PZPR wraz z Radą Zakładową i dyrekcją huty na naradach i zebraniach zmobilizowały całą załogę do przedterminowego wykonania tych zadań.

W ramach planu oszczędnościowego załoga huty „Kościszko“ postanowiła:

1) Podnieść wydajność liczoną w złotych przedwojennych z roku 1937 z 18,93 zł. na pracogodzinę do 22,4 zł. na pracogodzinę, począwszy od września br.

2) Zamiast planowanych przez dyrekcję 599.155 tys. zł. oszczędności, osiągnąć na podstawie zobowiązania załogi 742.604 tys. zł.

Oświadczenie to uczestnicy narady przyjmują długotrwałymi oklaskami.

Załoga huty „Kościszko“ zobowiązuje się również osiągnąć wyższy poziom jakości produkcji, zapewnić regularne dostawy dla innych zakładów pracy, co umożliwi im podwyższenie wydajności, podnieść ogólny procent współzawodniczących z 76 na 95 proc. załogi, zmniejszyć nieobecność w pracy z 6 proc. na 3 proc. i zmniejszyć stan załogi o 150 ludzi, którzy przydadzą się w innych zakładach pracy.

Ponadto załoga zobowiązała się jak najszybciej usprawnić pracę aglomerowni tak, aby podjęła 1 lipca pełną produkcję. Dla jak najszybszego zaopatrzenia kraju w wyroby walcowane drobnych profili załoga huty zobowiązała się doprowadzić walcownię średnią w dniu 22 lipca br. do pełnej zdolności produkcyjnej.

Z gorącymi oklaskami spotyka się zobowiązanie oddania do użytku przodowników pracy 27 mieszkań w dniu 1 maja br. 54 mieszkań w dniu 22 lipca br. oraz 22 mieszkań w rocznicę Czynu Kongresowego.

Przedkładając niniejsze zobowiązania — kończy mówca — huta „Kościszko“ wzywa wszystkie zakłady w Polsce do przeprowadzenia wielkiej kampanii oszczędnościowej i przedterminowego wykonania planu 1949 r. oraz planu 3-letniego. Niechaj nikogo nie zabraknie w tym szlachetnym wysiłku, który ma stworzyć podstawy pomyślnego rozpoczęcia 6-letniego planu budowy fundamentów socjalizmu w Polsce. Wzwanie to wywołuje znów burzliwe oklaski uczestników narady.

Delegacja polska udała się na Kongres do N. Jorku

W godzinach rannych, dnia 22 bm. opuściła Warszawę, udając się drogą powietrzną do Stanów Zjednoczonych delegacja polska na rozpoczynającą się dnia 24 bm. w Nowym Jorku Konferencja Nauki i Kultury w Obronie Pokoju Światowego (Cultural and Scientific Conference for World Peace).

nej do regularnej armii Izraela. Droga ta łączy przeszłość z teraźniejszością i przyszłością. Nie wyobrażam sobie oddziałów, symbolizujących lepiej tę metamorfozę — aniżeli nasze jednostki.

Armia Izraela winna kultywować wartości stworzone przez Hagana. Oddziały Negewu wspominać będą to wasze osiągnięcia — dokonane bez strat.

Jesteśmy nad zatoką Akaby. Niepotrzebne dalsze słowa“.

SZTANDAR IZRAELA POWIEWA NAD AKABĄ

Przy maszcie stanęło dwóch żołnierzy w pełnym rynsztunku. Wciągnięto sztandar, sporządzony w czasie akcji. W gorące działania i pospiechu zapomniano bowiem zabrać z sobą flagę izraelską. Żołnierze poradzili sobie sami. Wystarali się o płótno lniane odpowiedniej wielkości. Sierżantowi wojsk lotniczych udało się niebieską odznakę: Tarczę Dawida. Dwa równoległe pasy nakreślone niebieskim atramentem. W ten sposób powstał sztandar żołnierzy załogi Akaby, stworzony przez nich samych.

Przegląd, który rozpoczął się po godzinie 9-tej wieczorem, był krótki. Sądząc, że żaden przegląd wojskowy nie odbywał się w tak dziwnych warunkach.

Światło księżyca rzucało blaski na zatokę i posterunek w Um Rasz Rasz. Stojąc za grupą oficerów, widziałem szeregi żołnierzy, iluminowany maszt oraz kontury aut naszych jednostek na szerokim tle brytyjskiego okrętu wojennego, po którego obu stronach błyszczały światła obozów wojsk angielskich. Światła te wygasły, gdy grupa żołnierzy skupiła się wokół ogniska,

SZLOMO TNAI (Tel-Awiw)

Z Armią Izraela w zatoce Akaby

Bez styczności bojowej z wrogiem, bez strat własnych, przybyły jednostki izraelskie na teren zatoki Akaby. W akcji, w której zaskoczenie i szybkość odgrywały decydującą rolę, zdobyliśmy teren, który w czasach starożytnych znany był z wartości żelaza i miedzi.

Obrósnęci, brudni, pokryci pyłem pustynnym, wdychali żołnierze zapach drugiego morza Izraela.

Naprzeciw nas — brytyjski okręt wojenny. Wokół nas — cisza pustyni.

W 24 godziny po zdobyciu Um Rasz Rasz — bezludnej miejscowości, opuszczonej przez oddziały Legionu, odbyła się na brzegu zatoki uroczystość. Przy świetle ogniska wystąpił teatr Palmachu — „Czyż batron“ ze swym programem. Załoga zatoki Akaby, wokół ogniska, w odległości kilku metrów od morza — przyłączyła się do pieśni, zaintonowanej przez zespół teatralny.

ZAJĘCIE AKABY — REZULTATEM POPRZEDNICH AKCJI

Operacja „dziesięciu plag“ oswobodziła Negew, lecz nie zapewniła nam władzy nad wszystkimi jego częściami. Wraz z akcją „Ain“ uzyskaliśmy panowanie nad południowym Negewem, w linii od Beer Szewa aż do zatoki Akaby.

Ugoda z Egipcjanami ograniczyła możliwości ruchu jednostek izraelskich we wschodniej części Negewu. Jest to teren pustynny, nie posiadamy na nim żadnego osiedla. Jest on naszą własnością na mocy uchwały ONZ o podziale Palestyny.

Legion Arabski usiłował wywołać wrażliwość, że znajduje się tam na „swoim terytorium“. Często patrol Legionu zapuszczały się w teren izraelskiego Negewu, chcąc w ten sposób udowodnić swą „kontrolę“ nad tymi obszarami.

Ostatnie ruchy wojsk, w wyniku których opanowaliśmy zatokę Akaby, przeprowadzone zostały bez naruszenia granic obcego państwa. Akcja ta, szybka i zdecydowana, wykazała zdolność operatywną, znajomość warunków pustynnych oraz najściślejszą współpracę pomiędzy poszczególnymi oddziałami Armii Izraela. Dzięki tym zaletom naszych wojsk, dotarliśmy do brzegów Morza Czerwonego.

Była to największa pod względem zasięgu akcja wojskowa w dziejach wojny.

Żołnierze brytyjscy, stacjonujący we wsi Akaba, których obóz widoczny jest z Um Rasz Rasz — nie przeszkadzali w akcji naszych wojsk. Wojenny okręt brytyjski trwał bez ruchu, zakotwiczony u brzegów Akaby.

W UM RASZ RASZ

Wieś Akaba — palmy i nieliczne drzewa, stanowiąca jedyną ciemną plamę na białym tle pustyni — dobrze są widoczne z Um Rasz Rasz.

Nad brzegiem morza sterczą niskie domki dawnej załogi policyjnej, która miała tu swój posterunek. W centralnym punkcie obozu wznosi się maszt.

Późnym wieczorem przybyłem do Um Rasz Rasz. Przenocowałem w jednym z domków. Na terenie obozu znalazłem dół,

250 milj. dol. na rzecz pomocy Izraelowi

Konferencja United Jewish Appeal

TEL-AWIW (Kol Israel). W Waszyngtonie rozpoczęły się obrady amerykańskiego United Jewish Appeal z udziałem ministra spraw zagranicznych Izraela Szareta. Na uroczystości otwarcia konferencji odczytano depezę, nadesłaną przez premiera Ben Guriona i min. Skarbu Izraela Kaplana. W depeżach wskazano na wybitne zasługi U. J. A. w dziedzinie realizacji wytycznych rządu Izraela odnośnie budowy i rozwoju gospodarki krajowej.

Organizacja United Jewish Appeal postawiła sobie za zadanie zebrać do końca bieżącego roku 250 milionów dolarów na rzecz pomocy Izraelowi. Podkreślono, że suma ta konieczna jest dla realizacji programu emigracji 25 tysięcy osób miesięcznie.

Przewodniczący Wydziału Kolonizacji Agencji Żydowskiej Lewi Eszkol oświadczył, że w ciągu ostatnich 10 miesięcy utworzono 60 nowych osiedli rolniczych. Do końca bieżącego roku, t. zn. w ciągu dziewięciu najbliższych miesięcy, założonych zostanie dalszych 100 osiedli. 20 milionów dunamów ziemi spośród 28 milionów znajdujących się w posiadaniu państwa, znajduje się w rękach rządu Izraela. W ciągu 4-6 lat planuje się imigrację 800.000 osób. Realizacja tego planu wymaga półtora miliarda dolarów.

W dalszym toku obrad odczytano depezę nadesłaną przez prez. Weizmana. Prof. Weizman pisał: „Przyszłość kraju, historyczna misja państwa Izrael — zależne są od pomocy finansowej, której główną część oczekujemy od żydostwa amerykańskiego”. W depeży na desłanej przez prof. Mac Donalda wyrażone jest przekonanie, że między Izraelem a państwami arabskimi nawiązana zostanie przy-

jaż, która zapewni postęp zafanym krajom Bliskiego Wschodu.

W dalszym toku obrad przemawiał min. Szaret, który oświadczył, że żydostwo izraelskie troszczyć się będzie o obronę kraju, zaś żydostwo amerykańskie powinno okazać maksymalną pomoc w realizacji historycznej misji Izraela. Głównym zadaniem żydostwa amerykańskiego jest poprzeć aliję.

Mówiąc o dotychczasowych sukcesach Izraela min. Szaret wspominał, że w ciągu 10-ciu

miesięcy od chwili powstania państwa Izrael przybyło do kraju 170.000 osób. Do 15 maja br. przybędzie dalszych 30.000 osób. Gdyby Stany Zjednoczone przyjmowały imigrację w tym stopniu co Izrael, musiałyby absorbować rocznie — zachowując odpowiednie proporcje — 44 miliony osób.

H. Morgenthau podał do wiadomości, że akcja United Jewish Appeal dała dotychczas 25 i pół miliona dolarów, co stanowi 10 procent wyznaczonej sumy.

Ministrowie Bentow i Cyzling

przekazują swe urzędy ministerialne

TEL-AWIW (Obsł. wł.). W tych dniach odbyło się spotkanie M. Bentowa i M. Badera z Goldą Meirson, która, jak wiadomo, otrzymała tekę ministra Pracy w nowym rządzie.

Podczas spotkania zostały omówione wszystkie sprawy, związane ze zmianą kierownictwa ministerstwa. M. Bentow przedstawił nowemu ministrowi naczelników departamentów i radcę prawnego. Golda Meirson zwróciła się do pracowników ministerstwa z prośbą, by nadal kontynuowali swą owocną pracę.

Nazajutrz Golda Meirson mianowała tymczasowego kierownika ministerstwa Pracy, z uwagi na to, że może ona objąć nowe stanowisko dopiero po upływie miesiąca.

Obecnie Golda Meirson wyjeżdża do Moskwy, gdzie zabawi dwa tygodnie.

Tego samego dnia zebrał się w lokalu „Cafe Pilz” wszyscy urzędnicy ministerstwa Pracy i Odbudowy w liczbie 300, celem uczestniczenia w uroczystości pożegnania urzędującej na cześć ustępującego ministra M. Bentowa oraz pełnomocnika do spraw mobilizacji siły roboczej M. Badera.

Przedstawiciele pracowników Z. Karmi i J. Mamer oraz kierownik Wydziału Planowania A. Szaron wyrazili najwyższe uznanie dla Bentowa i Badera, założycieli jednego z najważniejszych ministerstw naszego państwa i określili działalność ich jako „syntezę idei i czynu”. Ustępujący

kierownicy natchnęli siłą i duchem twórczym wszystkich pracowników ministerstwa.

W dowód uznania, zespół pracowników ministerstwa Pracy i Odbudowy wpisał M. Bentowa i M. Badera do Złotej Księgi Keren Kajemet.

TEL-AWIW (Obsł. wł.). W końcu ubiegłego tygodnia A. Cyzling przekazał sprawy ministerstwa Rolnictwa w ręce dra Dowa Josefa — w obecności kierownika Wydziału Ogólnego dra Halperina oraz jego zastępców Szachtera i Hirsza.

W związku z ustąpieniem z zajmowanego stanowiska, A. Cyzling opublikował następujący list do wszystkich pracowników ministerstwa w całym kraju:

„Ustępując ze stanowiska ministra rolnictwa w Rządzie Tymczasowym, życzę wam powodzenia w dalszym pełnieniu waszych obowiązków dla dobra rozwoju rolnictwa w młodym państwie Izrael, dla zwiększenia naszej produkcji agrarnej i ułatwienia chłuchom i młodzieży budowy osiedli rolniczych i kolektywów.

Rolnictwo stanowiło i stanowi będzie fundament naszego organizmu państwowego, kamień węgielny naszej kultury robotniczej i nowego społeczeństwa w kraju ojczystym.

Poczytuję sobie za zaszczyt, że dane mi było wespół z wami kierować rozwojem tego sektora naszego życia gospodarczego w pierwszym okresie po proklamowaniu państwa Izrael.”

WYKORZYSTANIE REZERW FINANSOWYCH IZRAELA.

TEL-AWIW, (Kol Israel). — Min. Skarbu Izraela Eliezer Kaplan podał do wiadomości, że Bank Anglo-Palestyński wydzielił sumę 2 i pół miliona funtów z zamrożonych kapitałów Izraela. Z tej sumy Izrael użytkował w okresie od 1 do 20 marca 300 — 400.000 funtów na cele importu. Min. Kaplan oznajmił, że Izrael wykorzysta wkrótce sumę 34 milionów dol. przeznaczoną na rozwój rolnictwa i budownictwa w ramach pożyczki amerykańskiego Banku Importowo-Eksportowego.

Jak Haifa święciła „Dzień Hagany”

(Od własnego korespondenta)

„Dzień Hagany”, przypadający w rocznicę bohaterstwa śmierci Josefa Trumpeldora, obchodzony był w tym roku szczególnie uroczysto. Od samego rana tysiączne rzesze ludzi podążały ulicami miasta, przybranymi w flagi narodowe, na plac przed głównym dworcem, gdzie odbywał się apel garnizonu. Plac, w północnym końcu ustawiona była trybuna honorowa, mienił się od różnobarwnych mundurów formacji wojskowych.

Gdy jednostki Armii Izraela ustawiły się w ogromny czworobok, przed trybuną zjawili się śpiewając pieśni wraz z artystami „Czyż batronu”.

A nazajutrz przeobraził się całkowicie brzeg zatoki, którą śmiało porównać można z Riwierą. Żołnierze kąpią się w wodach zatoki (pełno tu ryb) i zbierają na jej grzecz przepiękne muszle. Spotykasz tu faunę morską, jakiej nie znajdziesz nad brzegiem Morza Śródziemnego.

Słońce oparuje silnie. Wiosna tutejsza przypomina raczej lato. W porównaniu z tym klimatem temperatura Beer Szewy wydaje się zimna, wprost „północna”. Na si żołnierze w wkrótce spodenkach, w lekkich koszulkach spędzają wolny czas nad morzem. Widziałem grupę grającą w piłkę nożną. Aklimatyzacja żołnierzy Izraela w zatoce Akaby jest tak szybka, jak ich przybycie.

Jesteśmy pełni zachwytu nad nowym krajobrazem.

Na tym terenie rozrzucone były w czasach starożytnych kopalnie miedzi.

Najważniejszym osiedlem był podówczas Ecion Gwer, leżący tuż nad brzegiem zatoki.

Jak przepiękne są góry Negewu! Harmonia barw. Wzgórza lśnią czerwienią i fioletem, wąskie przebiegią przebiegają między skałami. Wszystko to uwieczniono już w pieśni, stworzonej przez żołnierzy-poetów. Tekst przystosowano do popularnych melodii hebrajskich. Te nowe pieśni są już materiałem dla artystów „Czyż batronu”.

Teren ten w dawnych czasach był ośrodkiem Izraela — ze względu na pokłady żelaza i miedzi, eksploatowane na tych obszarach. Dziś jednostki Cwa Hahagana strzegą granic Negewu.

Cały Negew chroniony jest przez żołnierzy Izraela.

się grupa weteranów samoobrony żydowskiej w mundurach koloru khaki, niosąc konspiracyjny sztandar Hagany, ukrywany przez długie lata przed okiem władz mandatowych. Na sztandarze widnieją napisy: „Hagana, alija, hitjaszwut” (obrona, imigracja, kolonizacja). Na drzewcu srebrzy się „menora” (świecznik), a nad nią — Tarcza Dawida.

Absolutna cisza zapanowała na placu, gdy odczytano „Jizkor” i rozkaz dzienny Szefa Sztabu Generalnego J. Dori, skierowany do wszystkich członków Hagany oraz oficerów i żołnierzy Armii Izraela.

Następnie zabrał głos dowódca północnego frontu, który zwracając się do żołnierzy i ludności, określił „Dzień Tel - Chaj” jako wyraz jednolitości kilku pokoleń obrońców i bojowników.

„W tych oto szeregach — stwierdził mówca — stoją pierwsi członkowie Hagany w Haifie, którzy walczyli z poświęceniem i samo zaparciem w obronie tego miasta przed napastnikami arabskimi i wroga władzy mandatariusza. Wiemy jednak doskonale, że nasze dzieło obrony nie byłoby możliwe bez Tel - Chaj, bez bohaterów Jaffy, Chuldy i Cfat w r. 1929 — bez ofiarnej walki pierwszych pionierów Hagany w r. 1936.”

W zakończeniu swego przemówienia dowódca frontu północnego zwraca się do wszystkich żołnierzy i oficerów, by zachowali czujność i gotowość do obrony naszych granic. Jest rzeczą nieodzowną, aby również młode pokolenie rozumiało idee jednolitości bojowników i zdawało sobie sprawę z groźących nam wciąż jeszcze niebezpieczeństw oraz z ciężką na nas odpowiedzialnością za państwo i dzieło wyzwolenia.

Po przemówieniu, jednostki wojskowe prze defilowały przed trybuną honorową, na której zajęli miejsca: dowódca frontu północnego, komendant garnizonu Haify, weteran Hagany Menasze Arman, burmistrz miasta i je-

go dwaj arabscy zastępcy oraz przedstawiciele miejscowego społeczeństwa.

Na czele defilady jechał oddział motocyklistów, następnie maszerowały jednostki policji wojskowej, pierwsi bojownicy Hagany, formacje floty morskiej, lotnictwa oraz jednostki mniejszości narodowych w mundurach Armii Izraela. Za nimi kroczyły oddziały kobiece oraz formacje pomocnicze, jak: saperzy, sanitariusze, zwiadowcy z psami na smyczach. W zwartym szyku przemaszzerowali wy chowankowie Szkoły Morskiej. Następnie jechały oddziały konnej policji, kawalerii (mniejszości narodowej), artylerii, jednostki zmotoryzowane i pancerne. Przez cały czas przegrywały dwie orkiestry: wojskowa i Straż Pożarnej.

Publiczność przyjęła defiladę, która przeistoczyła się w manifestację naszej siły militarnej, hucznymi oklaskami i okrzykami: „Niech żyje!”

Jak dowiadujemy się, defilada wojskowa w Tel - Awiwie nie odbyła się z powodu złej pogody. Uroczystości rozpoczęły się w godzinach rannych na cmentarzu w Tel - Awiwie i Nachlat - Jicchak, gdzie zebrały się setki rodzin poległych. Przedstawiciele sztabów poszczególnych frontów złożyli wieńce na grobach bojowników. Oddziały wojska oddały trzy salwy honorowe.

Wieczorem odbyło się wielkie zebranie ludowe w sali teatru „Habima”, na którym utworzono „Związek Weteranów Hagany” z Tel - Awiwu i okolicy.

W imieniu Komitetu Organizacyjnego wygłosił przemówienie M. Sfirur, a czołowa artystka „Habimy” Chana Rowina odczytała „Jizkor”.

Abraham Talmi poinformował zebranych o mającej się ukazać w najbliższym czasie książce „Bamachane Hahagana” („W obozie Hagany”), w której zawarte będą wspomnienia i materiał historyczny o walkach pierwszych bojowników samoobrony żydowskiej w Palestynie.

Haifa, w marcu.

Francja znosi embargo

na transport broni do Syrii i Libanu?

TEL-AWIW (Kol Israel). — Donoszą z Paryża, że według oświadczenia rzecznika rządu francuskiego, Francja nie prześle Syrii i Libanowi broni zamówionej przez te państwa we francuskich zakładach zbrojeniowych. Rzecznik rządu francuskiego dodał, że decyzja ta obowiązuje do czasu ustanowienia trwałego pokoju w Palestynie.

Tymczasem „New York Times” w depe-

szy z Palestyny donosi, że rząd francuski postanowił znieść embargo na sprzedaż broni Syrii i Libanowi. Syryjska misja za kupów bawi już podobno w Paryżu.

„New York Times” dodaje, że „francuskie dostawy broni mają pomóc obu krajom w rozwiązaniu ich problemów wewnętrznych (!) a nie do wzmożenia akcji przeciw Izraelowi”.

Współpraca „ORTU” z „Solidarnością”

WARSZAWA (ZAP). W Warszawie odbyła się statnio wspólna narada Zarządu Głównego „ORTU” i Działu Szkoleniowego CSW „Solidarność”, na której ustalono plan wspólnego szkolenia fachowców na 1947 r.

Oprócz szkolenia branżystów w swych szkołach „ORTU” uruchomi także kursy w samych spółdzielniach „Solidarności”. Plan szkolenia na 1949 r. przewiduje około 50 takich kursów.

W kwietniu odbędą się w Warszawie 3 tury kursów szkoleniowych dla kierowników spółdzielni z całego kraju, zorganizowane wspólnie przez „ORTU” i „Solidarność”. Na naradzie ustalono program tych kursów.

Uczestnicy narady ustalili, że uczniowie „ORTU” będą w czasie wakacji letnich praktykować w spółdzielniach produkcyjnych „Solidarności”.

Budżet Centrali Spółdzielni Wytwórczych „Solidarność” przewiduje stypendia dla uczniów średnich szkół zawodowych i kursów „ORTU”.

W ramach realizacji współpracy „ORTU” i „Solidarności” na odcinku szkoleniowym, odbywa się obecnie w Warszawie w lokalu „ORTU” kurs dla rewidentów „Solidarności” i Centrali Spółdzielni Pracy.

Kursanci zakwaterowani są w budynku „ORTU”, co w znacznej mierze ułatwia im naukę.

Wykładowcami na kursach są wybitni specjaliści w dziedzinie gospodarki planowej. Między innymi wyklada dyrektor Wydziału Planowania Centralnego Związku Spółdzielczego — dr Jampel.

Wykłady kursu dla rewidentów będą również opracowane w formie skryptów i rozesłane do rewidentów „Solidarności”, którzy na kurs przyjechać nie mogli.

Wspólne szkolenie fachowców „ORTU” i „Solidarności” odbywa się także w terenie.

W Dzierżoniowie zorganizowano wspólny kurs obejmujący dziedzinę pracy systemem taśmowym w dziale konfekcji męskiej. Na kursie tym doskonalili się w swym zawodzie 26 osób.

W Dzierżoniowie odbywa się także wspólny kurs firankarstwa, przygotowujący 20 fachowców dla dzierżoniowskiej spółdzielni wyrobu kilimów.

W Szczecinie 22 stolarzy przechodzi obecnie kurs dokształcający. Wykłady na wspomnianych kursach odbywają się zarówno w szkołach „ORTU” jak i w samych spółdzielniach.

UCZNIOWIE „ORTU” PRZYZYNIĄJĄ SIĘ DO WYKONANIA PLANU W FABRYCE PAŃSTWOWEJ

DZIERŻONIÓW (ZAP). Do szkoły radiotechnicznej „ORTU” w Dzierżoniowie zwróciła się miejscowa Państwowa Fabryka Radiotechniczna z prośbą skierowania uczniów II kl. ortowskiej szkoły do fabryki na okres 3 tygodni w celu przysięcia z pomocą robotnikom w terminowym wykonaniu planu produkcyjnego.

Jak donosi kierownictwo szkoły „ORTU”, brygada ORTowców przyjęła zobowiązanie wykonania 400 odborników radiowych w okresie pracy w fabryce.

DARY UNIERSYTETU WARSZAWSKIEGO DLA ŻYDOWSKIEGO INSTYTUTU HISTORYCZNEGO PRZY CZŁW

WARSZAWA (ZAP). — Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego przekazała żydowskiemu Instytutowi Historycznemu rękopis prof. Majera Bałabana, zawierający spisy Żydów, straconych przez Niemców i zmarłych w getcie warszawskim w 1942 roku (rękopis liczy 60 stron) oraz 2 maszynopisy na 348 stronach, zawierające 15 kolejnych numerów sprawozdań Rady Starszych Ludności żydowskiej m. Warszawy z okresu 1941 — 1942, opracowanych przez Wydział Statystyczny U. W.

Materiały te ukrył prof. Bałaban w Bibliotece Uniwersytetu Warszawskiego w grudniu roku 1942.

Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Warszawskiego wyraził zgodę na przekazanie żydowskiemu Instytutowi Historycznemu wszystkich znajdujących się w Archiwum uniwersyteckim prac magisterskich na temat dziejów Żydów w Polsce.

W związku z tym żydowski Instytut Historyczny przystąpił do segregowania odpowiednich materiałów i przejmowania ich.

Ze względu na brak materiałów źródłowych, którymi posługiwali się autorzy, wspomniane prace magisterskie przedstawiają wielką wartość.

DALSZE PAŃSTWA UZNAJĄ IZRAEL

TEL-AWIW (Kol Israel) Rząd Finlandii, który uznał uprzednio Izrael de facto, postanowił obecnie uznać państwo żydowskie de jure. Podobną decyzję powziął rząd Kuby. Do Tel-Awiwu nadeszła wiadomość z Aten o decyzji uznania Izraela przez rząd Turcji. Ponadto Haifa uznała państwo Izrael.

Rokowania na Rodosie zbliżają się ku końcowi

LONDYN. — Agencja Reutera podaje opinię obserwatorów ONZ znajdujących się na wyspie Rodos, którzy przewidują zakończenie w przyszłym miesiącu rozmów w sprawie trwałego rozejmu w Palestynie pomiędzy Izraelem a wszystkimi jego sąsiadami.

Rokowania Izraela z Libanem, toczone się w Ras El Nakura, zakończyły się porozumieniem. W poniedziałek rozpoczęła się druga faza rozmów pomiędzy Izraelem i Transjordanią. Ponieważ Syria wyraziła również gotowość rokowań, obecnie Irak jest jedynym państwem, które nie przystąpiło jeszcze do pertraktacji.

Rozmowy w sprawie rozejmu pomiędzy Syrią a Izraelem będą toczyły się nie na wyspie Rodos, lecz w nieznanej jeszcze miejscowości na terytorium Palestyny.

TEL-AWIW (Kol Izrael) W dniu 19 bm. przybył na wyspę Rodos specjalny wysłannik rządu syryjskiego, wioząc oficjalną odpowiedź na zaproszenie dr Bunche'a w sprawie przystąpienia Syrii do rokowań z Izraelem. Wraz z wysłannikiem przybył gen. Riley, który złożył rozjemcy sprawozdanie z sytuacji w Akabie i południowym Negewie. Gen. Riley odbył również rozmowę z premierem Syrii, w związku z ostateczną decyzją tego państwa wzięcia udziału w rokowaniach o zawieszenie broni z Izraelem.

W pertraktacjach z Transjordanią znów nastąpiła przerwa. Obrady odroczone do dn. 21 bm. Czas zwłoki ma być wykorzystany dla przestudiowania sposobów, które doprowadziłyby do zażegnania istniejących kwestii granicznych w rejonie Jerozolimy, we wschodnim Negewie oraz w pobliżu Morza Martwego.

W dniu 20 bm. powrócił na wyspę Rodos zastępca przewodniczącego delegacji izraelskiej płk. Mosze Dajan oraz dwaj oficerowie Legionu — członkowie delegacji transjordanjskiej. Wymienieni przedstawiciele obu stron przywieźli nowe instrukcje otrzymane od swoich rządów.

Dyrektor izraelskiego biura MSZ dr Walter Eijan oświadczył, że obecność wojsk bry-

tyjskich w Akabie wpływa negatywnie na przebieg rokowań pomiędzy Izraelem a Transjordanią. Izrael domaga się wycofania tych oddziałów lub też podporządkowania ich zawartemu porozumieniu o ograniczeniu sił wojskowych w rejonach pogranicznych.

Agencja France Presse donosi z Londynu, że rząd brytyjski oświadczył, iż „wycofa swe oddziały z Akaby jedynie na wyraźną prośbę króla Abdulli. Oddziały te przybyły bowiem do Akaby na prośbę Abdulli zgodnie z obowiązującym paktem z roku 1948”.

Dr. Bunche i gen. Riley powstrzymują się w

dalszym ciągu od udzielania dziennikarzom jakichkolwiek informacji na temat dotychczasowych wyników rokowań.

Z chwilą oczekiwanego podpisania układu między Izraelem a Transjordanią wyspa Rodos przestanie być — przypuszczalnie w końcu bież. tygodnia — ośrodkiem rokowań żydowsko-arabskich. Przedstawiciele sekretariatu ONZ układają już plany odjazdu. Jak słychać media tor ONZ Bunche uda się w poniedziałek do Lake Success by złożyć osobiście sprawozdanie sekretarzowi generalnemu ONZ Trygve Lie.

Budżet wojskowy Izraela zostanie zredukowany

TEL-AWIW (Qbsl. wł.). Rzecznik ministerstwa Obrony Narodowej E. Perlson poinformował dziennikarzy o zamierzonej redukcji wydatków na rzecz Armii Izraela. Oszczędności będą przeprowadzone w różnych dziedzinach.

Przed wszystkim ulegnie zmniejszeniu aparat administracyjny armii. Zmniejszone również zostaną koszty żywienia, oraz wydatki na umundurowanie i obuwie żołnierzy.

Obecne warunki pozwalają również na wydatną redukcję personelu medycznego.

ŻYDZI Z CHIN JADĄ DO IZRAELA

TEL-AWIW (Kol Izrael). Jak donoszą z Szanghaju, 3.000 Żydów opuściło Chiny, udając się do Izraela. Wkrótce opuści Szanghaj dalszy transport liczący 600 osób. Oficer izraelski dla spraw emigracji z Dalekiego Wschodu podał do wiadomości, że pewna część Żydów wyraziła życzenie pozostania na stałe w Chinach, głównie w Szanghaju i w Tien-Tsinie.

Szereg lechnic wojskowych zostanie przekazany władzom cywilnym — między innymi jeden z największych szpitali wojskowych w Tel-Awiwie.

KONFERENCJA W SPRAWIE UCHODźCÓW ARABSKICH

TEL-AWIW (Kol Izrael) Przedstawiciel USA w Komisji Pojednawczej przybył do Bejrutu. Przedstawiciele Turcji i Francji opuścili Ankara i Paryż, udając się również do Bejrutu, gdzie rozpoczęła się konferencja poświęcona kwestii uchodźców arabskich. Również członkowie Podkomisji dla Spraw Jerozolimy wezmą udział w obradach. Transjordania, Syria i Liban reprezentowane będą przez premierów. Egipski przez ministra spraw zagranicznych, zaś Irak przez wysokiego urzędnika MSZ.

Na terenach zajętych przez wojsko Legionu utworzone zostały komitety uchodźców arabskich, których reprezentanci przybędą na konferencję. Również Mufti otrzymał zezwolenie na wystąpienie przed konferencją.

W konferencji nie biorą udziału Jemen oraz Arabia Saudyjska. Niektóre źródła twierdzą, że również Irak nie weźmie udziału w obradach. W dniu 20 bm. uczestnicy konferencji podjęli wstępne rozmowy. Obrady rozpoczynają się oficjalnie 21 bm.

„Rewizja” traktatu anglo-egipskiego oznacza przystąpienie Egiptu do paktu śródziemnomorskiego

KAIR (Telepress). — Ambasador brytyjski w Egipcie, Sir Ronald Campbell, został przyjęty w czwartek przez premiera, Abdul Hadi Paszę, oraz ministra spraw zagranicznych, Khashabę, w pałacu króla Faruka, Zarafaran.

Prasa egipska wyciąga z wydarzenia tego wniosek, że anglo-egipskie rokowania w sprawie rewizji traktatu z roku 1936, prawdopodobnie nie wkrótce już się rozpoczną.

Korespondent Telepressu dowiaduje się, że ambasador Campbell, występując w imieniu ministra Bevina, oświadczył, że „zdaje sobie sprawę” z trudności, w jakich znajduje się rząd egipski w związku z wznowieniem rozmów na temat układu z r. 1936 (na mocy którego Wielka Brytania utrzymuje swoje garnizony wojskowe na terytorium Egiptu) skutkiem wrogiej postawy całego społeczeństwa egipskiego.

Wobec powyższego proponuje on formalne anulowanie układu z r. 1936, wzamian za przystąpienie Egiptu do „wschodnio-śródziemnomorskiego paktu bezpieczeństwa”, który odpowiada wszystkim celom, jakie przyświecały Wielkiej Brytanii przy zawieraniu układu z roku 1936.

„Rola Egiptu — oświadczył Bevin przez usta Sir Ronald Campbella — polegałaby na wywieraniu jaknajwiększego wpływu na świat arabski, celem łagodzenia wszystkich zadrzań, które „przeszkadzały dotychczas Lidze Arabskiej odgrywać rolę należytą w sprawach wzajemnego bezpieczeństwa”.

W ubiegłym miesiącu egipski minister spraw zagranicznych oświadczył, że Egipt nie przystąpi do Bloku Śródziemnomorskiego. Enuncjacja ta nie była jednakże traktowana poważnie przez

tutejszych obserwatorów politycznych, ponieważ było wiadomym, że sprawa utworzenia agresywnego bloku na środkowym Wschodzie przeciwko Związkowi Radzieckiemu, była dokładnie dyskutowana przez przedstawicieli Egiptu i Turcji w ciągu ostatnich dwóch miesięcy. Znany jest również fakt, że rozmowy w tej sprawie posunęły się już tak dalece naprzód, że został powołany wspólny egipsko-turecki Komitet Wojskowy, który opracowuje szczegółowy plan dostaw broni amerykańskiej dla Egiptu, pochodzącej z tureckich składów.

Rząd Egipski wywiera nacisk na Wielką Brytanię w kierunku formalnego unieważnienia traktatu z roku 1936, zanim jeszcze udział Egiptu w jakimkolwiek bloku militarnym, nie wyłącza blok państw arabskich, zostanie przesądzony.

Sympatie dolarowe dla Egiptu

Według informacji pochodzących z oficjalnych kół brytyjskich w Kairze, nowy układ finansowy pomiędzy Wielką Brytanią a Egiptem będzie podpisany w najbliższym tygodniu. Układ będzie obowiązywał do końca br.

Egipski tygodnik „Akhbar el Yom”, komentując fakt bliskiego podpisania układu stwierdza, że „osiągnięcie porozumienia w sprawach finansowych, jak również ostatnie układy w sprawie tamy na jeziorze Wiktorii oraz projekty budowy silowni hydroelektrycznych na Nilu są

dowodem, iż Londyn rozpoczął realizować „przyjaźń brytyjsko-egipską” na drodze praktycznej. Równocześnie pismo podaje wiadomość, że „ambasador Egiptu w Waszyngtonie Abdul Rahim bey prowadzi obecnie wstępne rozmowy z władzami amerykańskimi, celem zawarcia szerszego porozumienia amerykańsko-egipskiego”. Zdaniem tygodnika rozmowy te pozwolą rządowi amerykańskiemu na „wyrażenie swej sympatii dla Egiptu w dolarach”.

Koło Akademików Żydów we Wrocławiu

Urządza w sobotę dnia 26 marca 1949 r. o godz. 20-tej w salonach hotelu „POLONIA” ul. Gen. Świerczewskiego 66.

BAL MASKOWY

Przygrywają dwie słynne orkiestry

1. Erwins swing band

2. Wł. Rossa

Wstęp za zaproszeniami. Zaproszenia wydaje sekretariat Koła od godz. 1-szej do 3-ciej przy ul. Olawskiej 45. I. p.

RADIOAPARATY NAPRAWIA FACHOWO SZYBKO

TANIO dyplomowany mistrz radiotechnik F-ma B. SZTAMLER Łódź, ul. Próchnika 13 tel. 141-78

ŁÓDZKI TEATR ŻYDOWSKI

kier. artystyczne: IDA KAMIŃSKA

Warszawa

Gościnne występy

dnia 25-26-27 marca w sali Domu Kultury Żydowskiej ulica Jagiellońska 28
SZ. DIAMANTA W noc zimową...

Kraków

dn. 2 kwietnia o godz. 19.15.

Dwa przedstawienia 3 kwietnia o godz. 16-tej i 19.15 w teatrze „Grotoska” Jana 6

W noc zimową...

sztuka w 3 aktach

Ilustracja muzyczna: Sz. Berezowski

Bilety już do nabycia w kasach teatrów od godz. 10—do 13 i od 16-tej

Dyrektor: mgr. M. Melman

Reżyseria: IDA KAMIŃSKA

Dekoracje: Al. Bogen.

Kier. Adm. G. Rojszejn

W KILKU WERSZACH...

W dniu 12 kwietnia odbędzie się pierwsze ciągnięcie wojennej pożyczki narodowej Izraela. Główna wygrana wynosi 10.000 funtów.

Arabski dowódca wojskowy w Starym Mieście otrzymał od króla Abdulli instrukcje i wyruszył do Bejrutu, aby uczestniczyć w konferencji poświęconej problemowi uchodźców.

Tzw. „Wszchpalestyński rząd arabski”, który tuż po utworzeniu zmuszony był uciec z Gazy, przesłał rządowi Syrii memoriał, w którym stwierdza, że nie uznaje żadnych decyzji rządu syryjskiego w sprawie Palestyny, jeśli te powzięte zostaną bez porozumienia się z nim.

Kierownik poselstwa Izraela w Moskwie — Mordchai Namir złożył ministrowi Wyszyńskiemu gratulacje rządu Izraela z okazji jego nominacji na stanowisko ministra spraw zagranicznych ZSRR.

W dniu 20 bm. przybył do Haify transport imigrantów, liczący 2300 osób. W liczbie tej znajdowało się 780 osób — byłych więźniów obozu koncentracyjnego w Bergen — Belsen.

W dniu 21 bm. rozpoczął się w Tel — Awiwie kongres dziennikarzy izraelskich. Na otwarciu obrad obecni byli członkowie rządu oraz korpus dyplomatyczny. Premier Ben Gurion wygłosił odczyt na temat sytuacji politycznej.

Od początku bieżącego roku eksport towarów USA do Izraela wyrażał się sumą 17 milionów dolarów. Zakupiono maszyny i tylności. Stany Zjednoczone sprowadziły z Izraela brylanty.

Rada Ligi Arabskiej wysłała memoriał na ręce sekretarza generalnego ONZ Trygve Lie. Rada domaga się przyznania jej prawa do występowania na forum ONZ.

W Ankarze toczą się pertraktacje pomiędzy koncernem „Gocony Vacuum” a rządem tureckim. Koncern amerykański uzyskał koncesję, pozwalającą mu zwiększyć eksploatację ropy na terenie Turcji.

Z POBYTU DYR. SZWARCA W POLSCE

WARSZAWA (ŻAP). — Podczas pobytu w Warszawie dyr. Jointu na Europę — dr Szwarc zwrócił w towarzystwie dyr. W. Bajna żydowski Instytut Historyczny, Muzeum i Archiwum Instytutu.

Dyrektor Szwarc wyraził najwyższe uznanie i podziw dla pracy Instytutu.

ODNALEZIENIE NOWYCH DOKUMENTÓW NIEMIECKICH

WARSZAWA (ŻAP). — W Oddziale Polskiego Związku Zachodniego w Gdańsku znajduje się część uratowanych od zniszczenia akt hitlerowskiego obozu koncentracyjnego w Stutthofie.

Akta zawierają szereg nazwisk i danych osobistych, dotyczących więźniów narodowości żydowskiej — obywateli: polskich, węgierskich, włoskich, niemieckich, litewskich i łotewskich. Akta te zostaną w najbliższym czasie przekazane Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi.

Po nadejściu powyższych dokumentów do Warszawy, PCK prawdopodobnie prześle je do dyspozycji Żydowskiego Instytutu Historycznego.

89 STUDENTÓW TECHNICUM W HAIFIE OTRZYMAŁO DYPLOMY.

HAIFA (Qbsl. wł.). W auli Technicum odbyła się uroczystość nadania tytułu inżyniera 89 studentom uczelni.

Prawie wszyscy absolwenci służą w Armii Izraela. Dyplomy wręczył im naczelnik sztabu generalnego, Jaakow Dori.

DR. REICHER specjalista: weneryczne, skórne, płciowe (zaburzenia). Łódź, ul. Południowa 26 godz. 2 — 7.

LECZ. ZEBOW oraz nowoczesna pracownia zębów sztucznych. Łódź, ul. Piotrkowska 8.

Zakopane „Jerzowo”, Jagiellońska. Tel. 124, pensjonat pod kierownictwem inżyniera Fogelgarn z Katowic zaprasza na zimę. Kuchnia wykwintna. — Bieżąca, ciepła woda. — Centralne ogrzewanie.

DENTYSTA. S. Wodnicki. Korony i mostki porcelanowe. Łódź, Andrzejka 11, tel. 154.12, godz. 11 — 13, 16 — 18.

Dr Aleksander Libo. Choroby gardła nosa i uszu. Daszyńskiego 6. Godz. przyjęć: 8 — 10, 16 — 18.

KAWALER poszukuje niekrepującego pokoju w Łodzi. Dzwonić tel. 265-61.

UWAGA B. MIESZKAŃCY ZŁOZOWA W dniu 27 marca br. odbędzie się nabożeństwo ku czci poległych w getcie złozowskim.

TORCZYNER LEON GLIWICE

Cennik ogłoszeń: drobne po 15 zł za wyraz (minimum 150 zł). Ogłoszenia wymiarowe (za 1 mm szerokość i szpalty) w miejscu przeznaczonym na ogłoszenia po 60. — W tekście zł 80. — Ogłoszenia zamiejscowe uwzględniamy po uprzednim przekazaniu należności na nasze konto PKO Nr 4560. Prosimy zaznaczyć na odwrocie przekazu, że suma przesłana jest za ogłoszenie. Adres Redakcji: Łódź, ul. Więckowskiego 4-8. Skrzynka pocztowa 20. Tel. 269-01. Konto PKO 4560. Prenumerata miesięczna wraz z opłatą pocztową — 150 zł. Wydawca: HASZOMER HAGAIR w Polsce. Druk. R. S. W. „PRASA”, Łódź, ul. Zwirki 17. Redaktor: MAURYCY WEINTRAUB

D-036059